

ΣΑΝ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

(Το τραγικό τέλος μιάς άθώας.)

ΠΟΣΕΣ φορές, όταν διαβάζουμε τις φοβερές ιστορίες για τις μάγισσες του μεσαιώνος και τα μαρτύρια της 'Ιερής 'Εξετάσεως, δεν λέμε με άνακούφισι: «Δόξα τῷ Θεῷ, επέρασε πειά αυτή ή εποχή!» Και μόλα ταύτα, και σήμερα ακόμη στον είκοστό αιώνα συμβαίνουν σε πολλές μεριές του κόσμου τέτοιου είδους πράγματα. 'Απόδειξις αυτού είνε ένα γεγονός που συνέβη τελευταίως σ' ένα μικρό χωριό της Γερμανίας και που το ανέφεραν όλα τα σοβαρά γερμανικά φύλλα.

Στήν Γκαϊνόθα, ένα παραλιακό χωριουδάκι της Γερμανίας, άρρώστησε μιά μέρα ένας ψαράς. 'Αφού χρησιμοποίησε όλα τα γιατροσόφια των γραϊδιών του χωριού του και είδε ότι δεν τον ώφελοῦσαν σε τίποτε, άποφάσισε, έν συνεννόησει με τους συγγενείς του, να καλέση έναν έμπειρικό γιατρό, ονόματι Καμίνσκι, που ήταν γνωστός σ' όλη την περιφέρεια ως θαυματουργός. 'Ο Καμίνσκι αυτός ώστόσο ήταν ένας τσαρλατάνος και είχε πολλές φορές τιμωρηθῆ και μπη στην φυλακή γι' αυτό.

Μιά φορά για να γιατρέψη έναν που ήταν βαρεία άρρωστος, του έδωσε να καταπιῆ μαλλιά από έναν άλλο που είχε πάθει την αυτήν άρρώστεια, ώστε... το ένα «κακό» να έξουδετερώση το άλλο. Μιά άλλη φορά για να θεραπεύση μιά γυναίκα που υπέφερε από το πόδι της, της είπε να κρατάη το πόδι της πάνω από άναμμένα κάρβουνα, ένω αυτός θα έλεγε διαφόρους έξορκισμούς, ώστε ή πύρα της φωτιάς να την κάνη καλά. 'Εννοείται ότι ή δυστυχισμένη γυναίκα δεν χρειάστηκε πειά την βοήθειά του, γιατί ύστερα από αυτή την θεραπεία μισοκουτάθηκε!

'Όταν λοιπόν ο Καμίνσκι πήγε στο σπίτι του άρρωστου ψαρά, στην αρχή δοκίμασε να εφαρμόση τα γιατροσόφια του. 'Υστερα όμως έδήλωσε ότι ο άρρωστος δεν πάσχει από καμιά κοινή άρρώστεια, αλλά είνε «γητεμένος» και ότι τότε μόνον θα γινόταν καλά άν βρισκόταν εκείνη που τον μάγεψε. Κατά διαταγήν λοιπόν του Καμίνσκι μαζεύτηκαν στο σπίτι του άρρωστου όλες ή γρηές του χωριού για να θρεθῆ ποιά από αυτές ήταν ή μάγισσα. 'Ο Καμίνσκι αφού της έκύτταξε όλες, έδειξε στο τέλος μιά φτωχή χήρα, μητέρα έξη παιδιών και είπε ότι αυτή ήταν ή ένοχος. 'Επειτα άφησαν τις άλλες γρηές να πάνε στα σπίτια τους. Την χήρα όμως την έκράτησαν και την διαταζαν να λύση άμέσως τα μάγια που είχε κάνει στον άρρωστο. 'Εκείνη ή δυστυχισμένη διεμαρτύρητο, έλεγε πως ήταν άθώα και έπομένως δεν μπορούσε να λύση τα μάγια, αλλά κανείς δεν την έπίστευε. Οί συγγενείς του άρρωστου της έπετέθησαν και άρχισαν να την δέρνουν με τον σκληρότερο τρόπο. Είχανε δώσει και στον άρρωστο ακόμη ένα μπαστούνι για να δείρη κι' αυτός την... μάγισσα!

'Αφού ή δυστυχισμένη χήρα εδάρθηκε μέχρις αίματος, ο Καμίνσκι έδήλωσε ότι μ' αυτόν τον τρόπο δεν θα κατάφεραν τίποτε. 'Επρεπε να εφαρμοσθῆ ή μέθοδος του «βουτήγματος στη θάλασσα» για να φανερωθῆ άν ή γυναίκα ήταν μάγισσα ή όχι. 'Η παληά μεσαιωνική αυτή μέθοδος είνε ή έξης: Βουτούν την ύποπιθεμένη μάγισσα στη θάλασσα και άν μὲν πνιγῆ άμέσως τότε πάει άδικα ή κακομοίρα γιατί ήταν καλή χριστιανή, άν όμως έπιπλεύση είνε συνεργός του διαβόλου και την πνίγουν διά της θίας. Πάντως ή μέθοδος αυτή, είτε το ένα άποδείξη είτε το άλλο, έχει το ίδιο αποτέλεσμα για την δοκιμαζόμενη.

'Αρπαξαν λοιπόν την χήρα και την έσυραν ως την παραλία, όπου μαζεύτηκαν και όλοι οί κάτοικοι του χωριού για

να ίδουñ το θέαμα. 'Εφεραν μιά βάρκα, έπεβίθασαν την δυστυχισμένη γυναίκα, παρά τις ίκεσίες και τα δάκρυά της, και την πήγαν στ' άνοιχτά. 'Εκεί την έρριξαν στη θάλασσα. 'Η γυναίκα δεν βούλιαξε άμέσως, αλλά κρατήθηκε λίγες στιγμές στην επιφάνεια και αυτό έδωσε την βεβαιότητα πως ήταν μάγισσα. Κι' εκείνοι όμως που άμφέβαλλαν ακόμη έπίεστησαν έντελώς, όταν άκουσαν την ίδια μέσ' στην άγωνία της, να όμολογῆ πως ήταν ένοχος και να βεβαιώνη ότι άν την έβγαζαν από τη θάλασσα θα γιατρευε τον άρρωστο ως το άλλο μεσημέρι. 'Αμέσως την ανέβασαν στη βάρκα, της έδωσαν κρασί, για να έχη φαίνεται δύναμη να λύση καλύτερα τα μάγια και την έφεραν θριαμβευτικά στο σπίτι του ψαρά.

'Η άνακοίνωσις της «μάγισσας» έχαροποίησε όλους. Μολαταύτα έξακολούθησαν και τότε ακόμη να έχουν την δυστυχισμένη γυναίκα υπό την άυστηρότερη έπιτήρησι. Την είχαν κλεισμένη στο σπίτι του άρρωστου και της άπαγόρευαν να δῆ και τα παιδιά της ακόμη. 'Εκείνα τα κακόμοιρα έκλαιγαν και έφώναζαν απέξω από το σπίτι που ήταν κλεισμένη ή μητέρα τους, αλλά το φανατισμένο πλήθος τα έδιωξε με τον σκληρότερο τρόπο.

'Η ώρα όμως που είχε όρσει ή γρηά πως θα λύνονταν τα μάγια έφθασε και ο άρρωστος δεν έδειξε καμιά καλύτερησι. Τότε ή βασανισμένη γυναίκα, έπεσε κλαίγοντας στα πόδια των δημίων της και είπε ότι από φόβο για τη ζωή της είχε πῆ πως ήταν μάγισσα, πραγματικώς όμως δεν μπορούσε ούτε να μαγέψη, ούτε να γιατρέψη.

Τότε όλοι έξηγέρθησαν έναντίον της. Την έδειραν με τον άγριώτερο τρόπο και επειδή έξακολουθούσε να λήη τα ίδια, την έσυραν πάλι στην παραλία, την έβαλαν στη βάρκα και την έρριξαν στη θάλασσα.

Κανένας δεν έταράχθη από τις σπαρακτικές φωνές της. 'Οκτώ δυνατοί ψαράδες την χτύπησαν με τα κουπιά τους στο κεφάλι επειδή δεν βούλιαζε αρκετά γρήγορα και στο τέλος την έχτύπησαν αρκετές φορές με το μεγάλο σουγιά του Καμίνσκι.

Το πτώμα το έφεραν έπειτα πάλι στην ξηρά και το άφησαν άταφο. Τα παιδιά του δυστυχισμένου θύματος που είχαν δῆ την φρικαλέα αυτή σκηνή από την παραλία, κατόρθω-

σαν να φύγουν άπαρατήρητα και να πάνε στο γειτονικό χωριό που έμενε ένας θεός τους και με κλάματα του δηγήθηκαν όσα είχαν συυθῆ. Αυτός έπεβίθασε τα παιδιά στη βάρκα του (διά ξηράς δεν τολμούσε να πάη γιατί θα περνούσε από το χωριό) και διά θαλάσσης πήγε ως το Δάντογκ, όπου έκανε γνωστό τον φόνο στην άστυνομία. 'Ο Καμίνσκι και οί όκτώ ψαράδες συνελήφθησαν την ίδια ήμέρα του έγκλήματός τους και σε λίγες μέρες τους μετέφεραν στις φυλακές. «Στις 9 Αυγούστου, γράφει ο «Ταχυδρόμος του Δάντσιγκ», μετεφέρθησαν έδω οί έγκληματῆαι δεμένοι με αλυσίδες. 'Ο Καμίνσκι έκύτταζε όλους άναιδέστατα, μετεφερέτο δέ επί φορείου, γιατί είχε πληγώσει το πόδι του».

Φυσικά ο κακούργος αυτός θα πληρώση το έγκλημά του με το κεφάλι του.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

'Ο μεγαλύτερος αριθμός των γεννήσεων παρατηρείται κατά τους μήνας Δεκέμβριο και 'Ιούνιο.

Οί τοκετοί συμβαίνουν συνηθέστερα τη νύχτα παρά την ήμέρα, με άναλογία 5 προς 3.

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

'Η μαμά (που είνε βουτηγμένη στα φτιασίδια, στο γυιό της): Δεν ντρέπεσαι, Τοτό; Τί μουντζούρες είν' αυτές στα μουτρα σου;